

Chương 161: Lân sau trở về trộm nhiều một chút

“Bùi Vũ Đường, nói bạn của cậu thực tế một chút, đừng vọng tưởng nhiều như vậy.” Z Thân chậm rãi đứng dậy, liếc Bùi Vũ Đường một cái: “Tôi cho rằng, học trò của học trò tôi cũng sẽ không thu người như vậy làm học trò, tôi đi trước nhìn xem sân bãi, cứ như vậy đi.”

Z Thân nói xong, mang theo mấy đồng đội rời khỏi phòng hậu cần.

“Chào cô, đừng để trong lòng, nếu cô thật sự rất thích đua xe, tôi có rảnh có thể dạy cô một chút.” Tay đua xe Mộc Mộc đội viên ZH1 đi đến bên cạnh Lâm Yên, nhẹ giọng cười nói: “Thật ra, bọn họ cũng không có ác ý, bởi vì đua xe thật sự không phải người thường có thể tùy tiện thử, cũng vô cùng nguy hiểm, đương nhiên, vẫn là câu nói kia, nếu cô đặc biệt thích đua xe, cũng có đủ kiên trì quyết tâm, tôi có thể hướng dẫn cho cô một chút.”

“Mộc Mộc, vậy thật tốt quá!” Không cho Lâm Yên cơ hội mở miệng, Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

“Ừ, tối nay để lại phương thức liên lạc đi, tôi đi xem sân thi đấu trước.” Mộc Mộc nhìn tới Lâm Yên cùng Bùi Vũ Đường gật gật đầu, ngay lập tức cũng đi ra ngoài.

Chờ toàn bộ đội viên ZH1 rời đi xong, lúc này Bùi Vũ Đường mới nhìn về phía Lâm Yên, kích động nói: “Chị Yên, đây thật đúng là trong khó khăn, đường cùng thì xuất hiện hy vọng nha, chị gặp vận may thật lớn, thực lực của Mộc Mộc tuy rằng không có cách nào so cùng Z Thân, nhưng cũng siêu cấp lợi hại!”

“Người vẫn là không tôi.” Lâm Yên gật gật đầu nói.

“Người nào không tôi..... Người không tôi, nhưng chị Yên, điểm chú ý của chị có phải lệch hơi quá ác hay không hả! Chủ yếu là kỹ thuật đua xe, kỹ thuật lái xe!” Bùi Vũ Đường nói.

Lâm Yên liếc nhìn Bùi Vũ Đường một cái: “Poster có chữ ký số lượng có hạn của tôi đâu?”

“Chị Yên, chị hết thuốc chữa, tại phút giây kích động lòng người như vậy, chị lại còn nhớ thương một tờ poster hư.” Khi nói chuyện, Bùi Vũ Đường từ trong túi lấy ra một tờ poster mới tinh đưa cho Lâm Yên.

Mở ra liếc mắt một cái, quả nhiên không có làm Lâm Yên thất vọng, thật là poster có chữ ký phiên bản số lượng có hạn của Bùi Nam Như.

Tức thì, trong mắt Lâm Yên đây ánh sao, poster có chữ kí bản số lượng có hạn này vô cùng thừa thớt, cho dù là một ít nữ diễn viên nổi tiếng trong giới giải trí muốn lấy một tờ đều khó như lên trời.

“Chỉ có một tờ, không còn sao?” Lâm Yên thật cẩn thận cuốn poster lại, nhìn Bùi Vũ Đường hỏi.

“Không có, tôi chỉ trộm một tờ, nếu chị cảm thấy ít, lần sau tôi trở về trộm nhiều một chút.” Bùi Vũ Đường nói.

“Tam thiếu, Bùi Nam Như là anh trai cậu, tại sao có thể là trộm chứ, đi trở về lấy nhiều một chút.” Lâm Yên nói.

“Dù sao cũng gân giống như vậy mà.....” Bùi Vũ Đường nghiêng đầu mở miệng, chợt, giống như nhớ tới cái gì, vội vàng nghiêm mặt nói: “Đúng rồi, chị Yên, chờ chút nữa lúc thi đấu, chị đi theo tôi, xem thật kỹ đội viên ZH1 thi đấu, có thể học bao nhiêu thì học bấy nhiêu!”

Lâm Yên: “.....”

Như vậy cũng có thể học? Vậy cô xem thi đấu đỉnh cấp thế giới ở trong TV, ở đây lãng phí thời gian làm gì.

“Chị Yên, một chút nữa mới thi đấu, tôi đi nhìn xem sân bãi, chị tùy tiện nha, chờ chút tới tìm chị.” Bùi Vũ Đường dứt lời, chạy một mạch không còn bóng dáng.

Lâm Yên ở cũng không lâu, đứng dậy đi đến sân bãi. Nhưng mà, sau khi rời khỏi phòng hậu cần, lại đâm sầm vào một người đàn ông.

“Ra cửa không mang mắt sao!”

Người đàn ông không vui quát.

“Ngượng ngùng, anh không sao chứ?” Lâm Yên hỏi.

“Là cô?” Vệ Từ Phong ngắc đâu, sau khi thấy rõ cô gái trước người, hơi hơi sững sốt.

Vệ Từ Phong?

Lâm Yên cũng không nghĩ tới, Vệ Từ Phong lại sẽ xuất hiện ở chỗ này, còn ngẫu nhiên gặp được cô.

“Cô theo dõi tôi?” Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên, hơi nhả mày.

Lâm Yên: “.....”

Cậu trai, cậu suy nghĩ hơi quá nhiều.